

**beginselen
van de
socialistiese
partij**

sokk bij brabbe...
SP 1974 v...

DOCUMENTAATIEBUREAU
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

beginselen van de socialistiese partij

**vastgesteld door het tweede partijcongres
2 en 3 februari 1974 in nijmegen**

(Samenvatting, voor uitgeleide
programma zie "Op naar het
socialisme")

Algemeen

De SOCIALISTIESE PARTIJ stelt vast dat het kapitalisme het bestaan van de Nederlandse bevolking bedreigt. De produktie staat op een ongekend hoog peil. Er is ruim voldoende om allen een menswaardig bestaan te verzekeren. Maar de rijkdommen komen niet ten goede aan de mensen, die ze met hun eigen arbeid voortbrengen. Het is een kleine groep kapitaalbezitters, die zich van het werk van miljoenen Nederlanders meester maakt. Onder hun wanbeheer is voor de grote meerderheid van de bevolking dan ook geen sprake van overvloed, maar van gebrek. Gebrek aan bestaanszekerheid. Gebrek aan gezonde lucht, zuiver water en schone grond.

Het kapitalisme is al zo ver doorgerot dat het leefmilieu een handelsartikel is geworden, een terrein voor spekulanten. Economische crises, vervuiling, verspilling en oorlogen zetten het voortbestaan van de menselijke soort op het spel. Dit is de tol die het volk moet betalen voor het kapitalistische systeem, dat alleen voor een handvol machthebbers gouden eieren legt.

Andere partijen beweren dat ze het kapitalisme in ons land een menselijk gezicht geven. In tegenstelling tot deze partijen konkludeert de SP uit de dagelijkse werkelijkheid dat er voor het kapitalisme geen menselijk gezicht bestaat. Het systeem is even mensonwaardig als in de zwartste tijden van het verleden. Een systeem waarin alleen de winst telt, degradeert de mensen tot aanhangsels van machines en jaarverslagen.

De SP stelt zich in dienst van de overgrote meerderheid van het Nederlandse volk en van de wereldbevolking. In tegenstelling tot andere partijen voegt de SP de daad bij het woord. De SP wil Nederland veranderen in een socialisties land. En werkt daar ook aan. Omdat het socialisme de voorwaarde is voor een goed bestaan. Het laat de mensen de vruchten plukken van hun eigen inspanningen. In het socialisme beslist het volk over lonen en prijzen, werkgelegen-

heid en milieu. Pas dán is er sprake van vrijheid en rechtvaardigheid en pas dán hebben de mensen gelijke kansen om hun levensgeluk te verwezenlijken.

Partij van gewone mensen

De SOCIALISTIESE PARTIJ is de partij van de gewone mensen.

De SP is de partij van de werkers, die de matigheid van hun lonen vergelijken met de mateloze winsten; die hun recht op arbeid ondermijnd zien door de chaoseconomie; die meemaken dat bedrijven gesloten worden wegens de vrijheid van de kapitalisten om hun kapitaal (dat is opgebouwd door de arbeid) te beleggen in landen waar de lonen nog lager zijn; de werkers die hun arbeidsvreugde en gezondheid zien opgeofferd aan de bedrijfsresultaten.

De SP is de partij van de arbeiders, die niet begrijpen waarom sommigen wekelijks uitbetaald krijgen waar zij een jaar voor moeten ploeteren; die niet aanvaarden dat gezond wonen, goed onderwijs en de beste gezondheidszorg voorrechten zijn van de rijken.

De SP is de partij van de mensen, die geteisterd worden door stankgolven en lijden onder de vervuiling van de hele natuur; die gekweld worden door de vraag welke wereld zij voor hun kinderen en kleinkinderen achterlaten; die begrijpen dat men niet ongestraft kan doorgaan met het boeken van miljardenwinsten op kosten van het milieu; die aan vervuiling en verspilling een halt willen toeroepen voordat het te laat is.

De SP is ook de partij van de huisvrouwen, die ieder probleem van de kapitalisten zien afgewenteld op het levenspeil van hun gezinnen; die door de hollende inflatie geen kans zien hun gezinnen te geven wat ze nodig hebben.

De SP is de partij van de bejaarden en de invaliden, die nu tot een minimaal bestaan veroordeeld zijn omdat ze (buiten hun schuld) geen rol meer spelen in het arbeidsproces.

De SP is de partij van de slachtoffers van de woningnood - een woningnood die blijkt uit de verwaarlozing van de oudbouw, de onbetaalbaarheid van de nieuwbouw en de algemene huuropdrijving.

De SP is de partij van de mensen, die door de kapitalistische organisatie van werken en wonen en leefmilieu onnodig ziekten oplopen

(zoals hart- en vaatziekten, overspannenheid, ademhalingsmoeilijkheden); de mensen die als patiënten zijn overgeleverd aan een gezondheidszorg die wordt gedikteerd door de winsthonger van de ondernemers (van vele artsen tot geneesmiddelenfabrikanten).

De SP is ook de partij van de werkende jongeren, die altijd in de hoek zitten waar de slagen vallen; van de scholieren en de studenten die nu niet worden opgeleid om hun wetenschap in dienst te stellen van de bevolking, maar van de aandeelhouders.

De SP is de partij van de mensen, die geen vrede hebben met de internationale situatie - met de uitmergeling van de ontwikkelingslanden, die met "ontwikkelingshulp" op rekening van de belastingbetaler in stand gehouden wordt - met de barbaarse oorlogen van imperialistische landen tegen volkeren die hun eigen lot in hun eigen handen willen nemen (Angola, Vietnam enz.).

De SP is daarom ook de partij van de mensen die vinden dat ons land geen vriendschappelijke betrekkingen mag onderhouden met misdadige systemen en organisaties zoals de VS en de NAVO.

Kapitalisme

De SOCIALISTIESE PARTIJ stelt vast dat al deze problemen een gemeenschappelijke oorsprong vinden in de kapitalistische organisatie van de maatschappij.

Het kapitalisme berust op het partikulier bezit van de produktiemiddelen. Daardoor worden twee klassen gevormd. Aan de ene kant staan de mensen die geen eigen middelen van bestaan hebben, behalve hun arbeidskracht, die ze noodgedwongen verhuren aan de kapitalistenklasse. De werkende klasse vormt de overgrote meerderheid van de bevolking. Alles wat in ons land tot stand werd gebracht is te danken aan de arbeid van deze mensen. Alles wat we om ons heen zien is het werk van hun handen.

Aan de andere kant staat de klasse van de kapitaalbezitters, die zich dit werk toeëigent. Hun heerschappij berust op het bezit van bedrijven en fabrieken, waaraan zij de macht ontleen de wereld volgens hun enge privé-belangen in te richten.

Door de moordende concurrentie en de concentratie van het kapitaal in concerns en banken delven kleine ondernemers (middenstan-

ders en boeren) als tussenklasse het onderspit, zodat deze klassendeeling van de maatschappij steeds scherper wordt.

De groep van kapitaalbezitters, die beschikt over het wel en wee van tientallen miljoenen mensen, wordt steeds kleiner. Zij worden gedreven door één verlangen: hun kapitaal vergroten door een groter deel van de markt, nieuwe grondstoffenbronnen, méér arbeiders onder hun controle te krijgen. De enige richtsnoer van hun handelen vormt de winst. Winsten beslissen over werkgelegenheid of massaontslagen, over ziekte of gezondheid, over oorlog en vrede. Onder dit systeem is de winst de enige norm geworden voor goed en kwaad.

Centraal in de kapitalistische economie staat het vermeerderen van de winst en niet het voldoen aan de behoeften van de mensen. Zo ontstaan economische crises, milieurampen en oorlogen. Daardoor komen veel arbeid en grondstoffen niet ten goede aan de mensen. De kapitalisten gebruiken het geld, dat ze zich toeëigenen, bijvoorbeeld voor een bureaucraties staatsapparaat, dat de mensen in het gareel moet houden. Binnen de bedrijven vindt dit apparaat een voortzetting in een onwaardige controle op de arbeiders, hun ziekteverzuim, hun werktijden, hun arbeidstempo, hun gereedschap, hun organisatie e. d.

Steeds meer mensen beseffen dat de wereld op de rand van een afgrond wankelt. Steeds meer mensen wensen uit het diepst van hun hart dat er een grondige verandering komt, zodat miljoenen jaren van menselijke ontwikkeling een bekroning vinden in vrede en rechtvaardigheid. Maar het blijven vrome, onvruchtbare wensen als er geen maatschappelijk systeem komt dat de mensen verenigt, in plaats van ze tegen elkaar op te zetten. Zonder het kapitalisme af te schaffen kan er van een betere wereld geen sprake zijn.

Socialisme

De SOCIALISTIESE PARTIJ beschouwt als kenmerk van het socialisme dat de produktiemiddelen (dat wil zeggen fabrieken, bedrijven en grond) eigendom zijn van het volk.

Dit onwrikbare standpunt wordt angstvallig vermeden door andere partijen, ook door de partijen die zich terwille van verkiezingsuccessen het socialisme laten aanleunen. Daarom hebben andere partij-

en hun leuzen over een betere wereld nooit kunnen waarmaken, zodat ze in feite de mensen bedriegen.

Het socialisme maakt een eind aan het buitenparlementaire regiem dat de kapitalisten in ons land uitoefenen. Over het wel en wee van het Nederlandse volk wordt nu immers niet beslist door de vertegenwoordigers, die in de zogenaamde demokratiese instellingen gekozen worden. Niet door de gemeenteraad, maar door de aandeelhouders, niet in de ministerraad, maar in de direktiekamers vallen de besluiten, die doorslaggevend zijn voor het dagelijks leven van de bevolking.

Het gaat er om wie het in de fabrieken voor het zeggen heeft. Daar wordt immers beslist over werkgelegenheid of werkloosheid, over arbeidsvreugde of tariefwerk, over lonen en prijzen, over vervuiling of een schoon milieu, over de produkten die wél en de produkten die níét op de markt komen.

Daarom spreekt de SP pas van demokratie als Nederland een socialisties land geworden is. Het socialisme vervangt de heerschappij van een handjevol machthebbers door de heerschappij van het volk. Als de produktiemiddelen in het rechtmatig eigendom van de arbeidersklasse zijn gesteld, kan het volk zelf beschikken over de resultaten van haar inspanningen. Dan kunnen de mensen zelfstandig beslissen over de dingen die werkelijk belangrijk zijn, over hun werken en wonen, in plaats van af en toe in een stemhokje een vakje rood te maken.

Het gaat er dus om de strijd te voltooien die de arbeidersklasse van oudsher voert voor de plaats in de maatschappij die haar toekomt. In dit opzicht is de SP gewoon een oude vertrouwde socialistiese partij, zonder vaagheid rond het begrip "socialisme". Tegelijk is de SP een moderne partij, omdat de partij een antwoord geeft op de noden van de hedendaagse maatschappij.

Socialisme betekent dat de werkers, als eigenaren van de bedrijven, meester zijn van hun eigen arbeid. Dat wil méér zeggen dan alleen dat de mensen elkaar als gelijken recht in de ogen kunnen zien. Dat betekent namelijk ook dat voldaan is aan de voorwaarden om bij alle beslissingen de mens centraal te stellen in plaats van het kapitaal. Uitschakeling van het kapitalistiese privé-bezit betekent dat voor lonen, prijzen, werk, huisvesting, milieubescherming, onderwijs, verkeer, gezondheidszorg, sociale uitkeringen en buiten-

landse politiek menselijke normen kunnen worden aangelegd. Eindelijk kan de maatschappij dan zo worden ingericht dat het vervullen van de belangrijkste menselijke verlangens op de eerste plaats komt: bestaanszekerheid, gelijkheid en solidariteit.

Het socialisme heeft ongekennde mogelijkheden en opent de weg naar een betere toekomst. Het maakt een eind aan de verspilling van arbeid en grondstoffen, aan de bureaucratie binnen en buiten de bedrijven. Het vervangt concurrentie, fabrieksgeheimen en gekonkel door een planmatige economie. Het socialisme is een zuinig systeem omdat bij alles de vraag wordt gesteld: Komt dit ten goede aan de mensen?

De vergiftiging van het leefmilieu, de uitputting van de grondstoffen en de groeiende tegenstellingen tussen "rijke" en "arme" landen, maakt het socialisme tot een noodzakelijkheid, wil het voortbestaan van de mens verzekerd worden.

Nederland socialisties maken is ook de grootst mogelijke bijdrage, die wij kunnen leveren aan de strijd voor wereldvrede. Als alle volkeren van de wereld het socialisme hebben verwezenlijkt, kunnen de legers worden afgeschaft en de wapens worden vernietigd. Gezien de wereldomvattende uitbreiding van het kapitalisme, betekent de strijd voor het socialisme in ieder land een daadwerkelijke bijdrage aan de bevrijding van andere volkeren.

Op naar het socialisme

De SOCIALISTIESE PARTIJ konkludeert (o.a. uit meer dan een halve eeuw ervaring met het algemeen kiesrecht) dat het socialisme niet te verwezenlijken is langs de weg van hervormingen en geleidelijkheid.

Het Nederlandse volk is gedwongen om tegenover de buitenparlementaire macht van het kapitaal haar eigen buitenparlementaire macht te organiseren. Dat gebeurt in de loonstrijd, milieukties, huurakties, akties tegen bedrijfssluitingen, anti-imperialistische demonstraties e. d.

De SP is van mening dat de strijd op al deze terreinen afzonderlijk slechts tot tijdelijke en beperkte suksessen kan leiden. Om de verworvenheden van de arbeidersklasse veilig te stellen en uit te brei-

den, moet worden doorgestoten naar de kapitalistische fundamenteën van de maatschappij. Het gaat uiteindelijk om de strijd om de macht tussen de overgrote meerderheid van de bevolking en de kleine groep kapitaalbezitters, die nu de lakens uitdeelt.

Daarom neemt de SP energiek en strijdvaardig deel aan de strijd voor de dagelijkse belangen van de bevolking. Deze strijd is door haar onlosmakelijk verbonden met de strijd om de macht. Zo zet de SP haar bezwaren tegen het kapitalisme om in daadwerkelijke acties voor het socialisme. In dergelijke acties ervaren steeds meer mensen de juistheid van de politieke lijn van de SP.

De bevolking vecht op vele terreinen voor haar dagelijkse belangen. Er is een gedisciplineerde, hechte en vastberaden partij voor nodig om deze daden tot een koord te vlechten, dat sterk genoeg is om het kapitalisme aan op te hangen. De SP voldoet aan deze voorwaarden. De partij stelt hoge eisen aan de inzet van haar leden. De partij kent alleen actieve en geen papieren leden. Via krachtige acties is de SP hecht verbonden met de grote vooruitstrevende delen van de bevolking.

Het doel van de SP is niet om de massa's voor haar karretje te spannen. Daar is tenslotte geen nieuwe partij voor nodig. Wat de SP doet is datgene, wat er onder de mensen leeft, bundelen tot een allesomvattende strijd voor het socialisme.

In tegenstelling tot andere partijen heeft de SP geen illusies over het karakter van het kapitalisme. Het Nederlandse volk moet beseffen dat de heersende klasse niet vrijwillig voor een betere wereld te vinden is. Van de Commune van Parijs (1871) tot Chili (1973) toont de geschiedenis wat de "demokratie" van het kapitalisme waard is zodra het volk werkelijk aan het geld en de macht van de kapitaalbezitters komt. De heersende klasse maakt het onmogelijk om het socialisme langs vreedzame weg te bereiken. Daarom is de SP een revolutionaire partij.

De SP baseert zich op de historische ontwikkeling van de maatschappij. Daarin zijn door Marx duidelijke wetmatigheden ontdekt. In tegenstelling tot andere partijen staat de SP op het standpunt van het wetenschappelijk socialisme.

De strijd voor het bestaan dwingt de mensen tot een verstandig gebruik van wat zij in hun omgeving aantreffen. Al doende leerde en leert men dit. Dit is de strijd voor de produktie.

Tevens brengt de strijd voor het bestaan de mensen in een bepaalde relatie tot elkaar. De mensen vormen een maatschappij, die in de oudheid in klassen werd gedeeld. De klassen worden gevormd door groepen mensen met een gemeenschappelijke verhouding tot de produktie (de kapitalisten denken bijvoorbeeld anders over staken dan de arbeiders). Het is de klassenstrijd die de maatschappelijke organisatie in overeenstemming brengt met de eisen des tijds.

De strijd voor de produktie en de klassenstrijd zijn bepalend voor de positie en het denken van de mensen. Zij vormen de motor van de vooruitgang.

De geschiedenis toont ons de volgende maatschappelijke stelsels: het primitieve kommunisme, de slavenhoudersmaatschappij, het feodalisme, het kapitalisme en het socialisme. De noodzakelijke veranderingen blijken door revoluties tot stand te zijn gebracht. Nooit heeft een heersende klasse vrijwillig het veld geruimd. Evenmin echter heeft een heersende klasse zich met geweld en onderdrukking kunnen handhaven, als ze haar tijd had uitgediend.

Als de strijd voor de produktie en de klassenstrijd in de toekomst de algemene schaarste doen omslaan in een algemene overvloed, vervalt de basis van de klassendeling van de maatschappij. Dan is de klassenloze maatschappij mogelijk en noodzakelijk.

Het socialisme is een belangrijke stap in die richting. In de huidige periode leeft de wereld op de overgang van kapitalisme naar socialisme. De strijd voor het socialisme is nu van beslissende betekenis in de strijd voor het bestaan.

Dit boekje bevat - in enkele pagina's weergegeven - de beginselen van de Socialistiese Partij.

Begin 1974 is de Socialistiese Partij begonnen met het publiceren van een uitgebreid actie- en beginselprogramma onder de titel "Op naar het socialisme". Iedereen die meer van de Socialistiese Partij wil weten, verwijzen wij naar deze publikatie, die te verkrijgen is bij de

Socialistiese Partij
Zaagmolendrift 31 - 33
Rotterdam.